

[Aksel Larsen.]

hvorfor det bør ske, og jeg mener også, at jeg er kommet med en uangribelig juridisk motivering, som man heller ikke har gjort forsøg på juridisk at imødegå.

Må jeg benytte lejligheden til iøvrigt at bede om oplysning om et bestemt forhold. Der er i visse dagblade fremkommet meddelelse om, at finansministeriet lå i forhandling med lensgreve Schimmelman om, hvordan man skulle effektuere dommen om konfiskation af halvdelen af hans ejendom; man drøftede, hvorvidt man skulle henholde sig til hans ejendoms faktiske værdi i handel og vandel eller til ejendomsskyldvurderingen, der som bekendt ligger betydelig lavere, og de pågældende blade skriver, at der var udsigt til, at hr. Schimmelman fik en sådan ordning, at han mod at afstå anden ejendom kunne blive siddende på Lindensborg gods. Jeg synes, det er temmelig opsigtsvækkende, hvis sådanne forhandlinger føres, og jeg håber, vi kan få oplysninger ved denne lejlighed om, hvorvidt det er rigtigt, at disse forhandlinger føres, og at man er indstillet på at nå til et for lensgreve Schimmelman så fantastisk favorabelt resultat. Jeg må indrømme, at hvis det skulle være sandt, passer det som en knytnæve til et blåt øje til den måde, hvorpå man fra regeringens og rigsdagsflertallets side hidtil har behandlet denne sag; men det er aldeles ikke i overensstemmelse med, hvad der er ret og rimeligt.

Den højtærede justitsminister er åbenbart særdeles velinformeret. Inden andre end jeg har haft ordet, er han i stand til at stå heroppe og sige, at der bliver nedsat et udvalg, og så henviser han til det udvalg; der blev nedsat og arbejdede med sagen ifjor, men som desværre ikke blev færdigt. Jeg troede, det var sivet ud, jeg troede, den højtærede justitsminister havde læst min forelæggelsestale, men det har han altså ikke. Derfor skal jeg tillade mig at oplyse ham om — og jeg håber, det trænger ind til hans bevidsthed nu, at grunden til, at det pågældende udvalg ikke er blevet færdigt med sit arbejde, er, at der overhovedet intet som helst er bestilt; det har holdt et møde, nemlig sættemøde, hvor udvalgsformanden, det ærede medlem fru Edel Saunte, nedlagde forbud imod, at man i udvalget drøftede det lovforslag, udvalget

var nedsat for at behandle; så er det ganske klart, at der ikke kan komme noget resultat ud af udvalgsforhandlingerne. Det, det drejer sig om her, er et konkret lovforslag om lensgreve Schimmelman, og det er ikke et lovforslag om, hvordan man skal forholde sig med fremmedelementer i al almindelighed, der kommer herind i riget, med deres tilkendelse af statsborgerret eller frakendelse af statsborgerret. Det er noget, som det må påhvile de pågældende ministerier, indenrigsministeriet og justitsministeriet, at beskæftige sig med og fremkomme med deres forslag om, men det er ikke noget, man skal sætte til behandling på rigsdagen på en sådan foranledning.

Iøvrigt må jeg måske benytte lejligheden til at sige, at det forekommer mig, at det høje justitsministerium i visse sager arbejder noget rigelig langsomt. Det er nu ca. 3 år siden, vi fik et højtideligt løfte fra den daværende justitsministers side om, at vi skulle få en ny fremmedlov i dette land; men vi har ikke fået nogen. Det lovforslag, der kom dengang, gik i sin mor eller sin far igen, og der er ikke sket noget siden. Hvis det var et så brændende spørgsmål — jeg erkender, at der ligger et spørgsmål —, men hvis det var et så brændende spørgsmål, dette at få fastlagt almindelige regler for, hvorvidt og under hvilke omstændigheder man kan frakende folk deres danske statsborgerret, måtte de pågældende ministerier selv se at komme med nogle forslag, som vi så kunne tage stilling til. Der er aldeles ingen grund til at nedsætte noget udvalg af hensyn til sådanne almindelige overvejelser, dem kan man passende foretage i de dertil indrettede ministerier. Men det, vi behandler her i øjeblikket, er ikke spørgsmålet om, hvad der i al almindelighed skal ske med hensyn til frakendelse af statsborgerret; det, vi behandler i øjeblikket, er et lovforslag om lensgreve Schimmelmans statsborgerret og ejendom.

Hækkerup: Jeg kan på mit partis vegne helt tiltræde den fremstilling, den højtærede justitsminister den 7. april i år gav her i tinget af denne sag, en fremstilling, som jo fik tilslutning fra alle sider bortset fra forslagsstillerne, og en fremstilling, som munde ud og måtte munde ud i en afvisning af det foreliggende lovforslag som stridende